

Forslag til folketingsbeslutning

vedrørende Danmarks tilslutning til afsnit VI i den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1952 vedtagne konvention om minimumsnormer for social tryghed.

Fremsat den 17. november 1959 af *socialministeren*.

Folketinget udtaler sin tilslutning til, at Danmark påtager sig forpligtelserne ifølge afsnit VI, erstatning for tilskadekomst under arbejdet og erhvervssygdomme, i den af den	internationale arbejdskonference i Genève i året 1952 vedtagne konvention nr. 102 om minimumsnormer for social tryghed.
---	---

Bemærkninger til forslaget.

Den 22. juli 1955 ratificerede Danmark den konvention om minimumsnormer for social tryghed, hvis tekst fremgår af udenrigsministeriets medfølgende bekendtgørelse af 2. januar 1958, efter at folketinget den 23. maj 1955 havde udtalt sin tilslutning til ratifikationen.

Ved ratifikationen afgav den danske regering i overensstemmelse med folketingets beslutning erklæring om, at Danmark forpligtede sig til at overholde konventionens afsnit II (læge- og hospitalsbehandling), IV (arbejdsløshedsunderstøttelse), V (aldersrente-folkepension) og IX (invalidere- invalidepension), og om, at ratifikationen ikke omfattede Grønland eller Færøerne.

Konventionen omfatter følgende yderligere afsnit, som Danmark hidtil ikke har forpligtet sig til at overholde:

- III. Dagpenge under sygdom.
- VI. Erstatning for tilskadekomst under arbejdet og erhvervssygdomme.
- VII. Familieydelse.
- VIII. Moderskabsydelse.
- X. Ydelse til efterladte.

Ved at påtage sig forpligtelserne ifølge et afsnit i konventionen forpligter vedkommende land sig til at opretholde de mindstenormer for social

tryghed, der er fastsat i det pågældende afsnit. Herefter skal retten til ydelserne omfatte en nærmere angiven personkreds, og hvor der er tale om periodiske ydelser, skal ydelsen udgøre en nærmere angiven procentdel af en „normal-modtagers“ arbejds løn.

Et land, der har ratificeret konventionen, kan senere underrette generaldirektøren for Det internationale Arbejdsbureau om, at det påtager sig forpligtelse til at overholde et eller flere af de afsnit i konventionen, som ikke allerede er omfattet af dets ratifikation. En sådan erklæring har samme virkning som ratifikationen.

Ved lov nr. 96 af 25. marts 1959 om ændringer i loven om forsikring mod følger af ulykkestilfælde er ydelserne ved ulykkestilfælde forhøjet, begyndelsestidspunktet for dagpengeudbetalingen rykket frem og ydelsen til enker ændret fra en kapitalerstatning til en årlig rente.

Efter gennemførelsen af disse ændringer er kravene i konventionens afsnit VI (erstatning for tilskadekomst under arbejdet og erhvervssygdomme) opfyldt, og det foreslås, at folketinget giver sin tilslutning til, at den danske regering underretter Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør om, at den påtager sig at overholde dette afsnit af konventionen.

Bilag.

Bekendtgørelse om Danmarks ratifikation af den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1952 vedtagne konvention om minimumsnormer for social tryghed.

Ved kgl. resolution af 22. juli 1955 har Danmark ratificeret ovennævnte konvention, hvis tekst lyder som følger:

Konvention (nr. 102) vedrørende minimumsnormer for social tryghed.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 35. møde den 4. juni 1952, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til minimumsnormer for social tryghed, der er opført som 5. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention,

vedtager i dag, den 28. juni 1952, følgende konvention, der benævnes konvention om social tryghed (minimumsnormer) af 1952:

Afsnit I.

Almindelige bestemmelser.

Artikel 1.

1. I nærværende konventions forstand

a) betyder udtrykket „foreskrevet“ eller „nærmere bestemt“: fastsat ved eller i medfør af nationale love eller administrative bestemmelser;

b) betyder udtrykket „bopæl“ sædvanlig bopæl inden for den pågældende medlemsstats territorium og udtrykket „person med fast bopæl“ en person, der sædvanligvis er bosiddende inden for den pågældende medlemsstats territorium;

c) betyder udtrykket „hustru“ en hustru, der forsørges af sin mand;

d) betyder udtrykket „enke“ en kvinde, der blev forsørget af sin mand på det tidspunkt, da han afgik ved døden;

e) betyder udtrykket „barn“ et barn under den alder, hvor skolepligten ophører, eller under 15 år, således som det måtte være foreskrevet;

f) betyder udtrykket „ventetid“ en bidrags-, beskæftigelses- eller opholdsperiode eller en kombination heraf, således som det måtte være foreskrevet.

2. I artiklerne 10, 34 og 49 betyder udtrykket „hjælp“ enten direkte hjælp i form af behandling eller indirekte hjælp i form af refusion af udgifter, der er afholdt af pågældende.

Artikel 2.

Enhver medlemsstat, for hvilken konventionen er i kraft,

a) skal gennemføre

i) afsnit I;

ii) mindst tre af afsnittene II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX og X, herunder mindst et af afsnittene IV, V, VI, IX og X,

iii) de tilsvarende bestemmelser i afsnittene XI, XII og XIII;

samt

iv) afsnit XIV; og

b) skal i sin ratifikation angive, med hensyn til hvilke af afsnittene II—X den accepterer konventionens forpligtelser.

Artikel 3.

1. En medlemsstat, hvis økonomi og sundhedsvæsen er utilstrækkeligt udviklet, kan, såfremt og så længe den kompetente myndighed anser det for nødvendigt, gøre brug af de i de nedennævnte artikler hjemlede midlertidige undtagelser ved afgivelse af en erklæring, der vedlægges dens ratifikation: 9 d), 12, stk. 2, 15 d), 18, stk. 2, 21 c), 27 d), 33 b), 34, stk. 3, 41 d), 48 c), 55 d) og 61 d).

2. Enhver medlemsstat, som har afgivet en erklæring i henhold til nærværende artikels stk. 1, skal i sin årlige rapport om gennemførelsen af nærværende konvention, der afgives i henhold til artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, med hensyn til hver enkelt undtagelsesbestemmelse, som den bringer i anvendelse, angive,

a) at dens begrundelse herfor stadig består; eller

b) at den giver afkald på sin ret til at bringe den pågældende undtagelsesbestemmelse til anvendelse fra et nærmere angivet tidspunkt at regne.

Artikel 4.

1. Enhver medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, kan senere underrette Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør om, at den accepterer konventionens forpligtelser, for så vidt angår et eller flere af afsnittene II—X, som ikke allerede er angivet i dens ratifikation.

2. De i nærværende artikels stk. 1 omhandlede forpligtelser skal anses for en fast bestanddel af ratifikationen og skal have virkning som ratifikation regnet fra datoen for meddelelsen herom.

Artikel 5.

I tilfælde, hvor en medlemsstat ved gennemførelsen af de af afsnittene II—X i nærværende konvention, som skal omfattes af dens ratifikation, skal beskytte nærmere bestemte grupper af personer, der mindst udgør en nærmere bestemt procentdel af arbejdstagere eller personer med fast bopæl, skal den pågældende medlemsstat, inden den forpligter sig til at gennemføre det eller de pågældende afsnit, forvisse sig om, at den omhandlede procentdel er nået.

Artikel 6.

Ved gennemførelsen af afsnittene II, III, IV, V, VIII (for så vidt angår læge- og hospitalsbehandling), IX eller X i nærværende konvention kan en medlemsstat tage hensyn til den beskyttelse, der ydes gennem en forsikring, der — skønt den ikke er gjort obligatorisk ved nationale love eller administrative forskrifter for de pågældende personer —

a) står under de offentlige myndigheders tilsyn eller administreres af arbejdsgivere og arbejdere i fællesskab i overensstemmelse med foreskrevne normer;

b) omfatter en væsentlig del af de personer, hvis arbejdsfortjeneste ikke overstiger en mandlig, faglært arbejders; og

c) i forbindelse med eventuelle andre former for beskyttelse opfylder de relative bestemmelser i konventionen.

Afsnit II.

Læge- og hospitalsbehandling.

Artikel 7.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer hjælp i anledning af en tilstand, der kræver læge- eller hospitalsbehandling af forebyggende eller helbredende art i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 8.

De pågældende trangstilfælde skal omfatte enhver sygdom, uanset dens årsag, samt svangerskab og fødsel og de dermed forbundne følger.

Artikel 9.

Retten skal tilkomme:

a) nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere samt deres hustruer og børn; eller

b) nærmere bestemte grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 20 pct. af samtlige indbyggere, samt deres hustruer og børn; eller

c) nærmere bestemte grupper udgørende mindst 50 pct. af samtlige indbyggere; eller,

d) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover, samt deres hustruer og børn.

Artikel 10.

1. Hjælpen skal som minimum omfatte:

a) hvor det drejer sig om sygdom:

- 1) behandling af praktiserende læge, herunder besøg i hjemmet;
- 2) specialistbehandling på hospital for indlagte og ambulante behandlede patienter samt den uden for hospitalerne til rådighed stående specialistbehandling;
- 3) den nødvendige medicin ordineret af en læge eller anden autoriseret person;
- 4) hospitalsindlæggelse om nødvendigt; og,

b) hvor det drejer sig om svangerskab og fødsel og de dermed forbundne følger:

- 1) behandling før, under og efter fødslen enten af praktiserende læger eller af jordemødre; samt
- 2) hospitalsindlæggelse om nødvendigt.

2. Det kan kræves, at modtageren eller dennes forsørger betaler en del af den lægebehandling, modtageren får i anledning af sygdom; reglerne herom skal være således fastsat, at den pågældende ikke derved kommer i trang.

3. Den i medfør af nærværende artikel tilståede hjælp skal ydes med henblik på at bevare, genoprette eller forbedre den pågældendes sundhedstilstand og arbejdsevne samt evne til at imødekomme sine personlige behov.

4. De institutioner eller ministeriet, der administrerer hjælpen, skal ved dertil egnede midler tilskynde de pågældende til at gøre brug af de almindelige sundhedsforanstaltninger, der er stillet til deres rådighed af de offentlige myndigheder eller af andre af de offentlige myndigheder godkendte organer.

Artikel 11.

Den i artikel 10 omhandlede hjælp skal i et af afsnittet omfattet trangstilfælde som minimum sikres en berettiget person, der har, eller hvis forsørger har tilbagelagt den ventetid, der måtte blive anset for nødvendig for at undgå misbrug.

Artikel 12.

1. Den i artikel 10 omhandlede hjælp skal ydes, så længe trangstilfældet består, dog således at dens varighed i tilfælde af sygdom kan begrænses til 26 uger i det enkelte tilfælde, men hjælpen skal ikke ophøre, så længe der ydes dagpenge under sygdom, og der bør skabes hjemmel for, at grænsen kan udvides for nærmere bestemte sygdomme, der er anerkendt som medførende langvarig behandling.

2. I tilfælde, hvor en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er gældende, kan hjælpens varighed i det enkelte tilfælde begrænses til 13 uger.

Afsnit III.

Dagpenge under sygdom.

Artikel 13.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer dagpenge under sygdom i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 14.

Det pågældende trangstilfælde skal omfatte arbejdsudygtighed som følge af sygdom, der medfører tab af arbejdsfortjeneste, som nærmere defineret ved nationale love eller administrative forskrifter.

Artikel 15.

Retten skal tilkomme:

a) nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere; eller

b) nærmere bestemte grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 20 pct. af samtlige indbyggere; eller

c) samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger de i henhold til bestemmelserne i artikel 67 foreskrevne grænser; eller,

d) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover.

Artikel 16.

1. Hvor retten tilkommer grupper af arbejdstagere eller grupper af den erhvervs-mæssigt beskæftigede befolkning, skal hjælpen udgøre en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 65 eller artikel 66.

2. Hvor retten tilkommer samtlige personer med fast bopæl, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger nærmere bestemte grænser, skal hjælpen udgøre en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 67.

Artikel 17.

Den i artikel 16 omhandlede hjælp skal i et af konventionen omfattet trangstilfælde som minimum sikres en berettiget person, der har tilbagelagt den ventetid, som måtte anses for nødvendig for at undgå misbrug.

Artikel 18.

1. Den i artikel 16 omhandlede hjælp skal ydes, så længe trangstilfældet vedvarer, dog således at hjælpen kan begrænses til 26 uger i det enkelte sygdomstilfælde, i hvilket tilfælde det ikke er obligatorisk at yde den i de første 3 dage efter arbejdsfortjenestens ophør.

2. Såfremt en i henhold til artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, kan hjælpens varighed begrænses

a) til et sådant tidsrum, at det samlede antal dage, i hvilke dagpenge ydes i et år, mindst udgør 10 gange det gennemsnitlige antal af de i det pågældende år berettigede personer; eller

b) til 13 uger i hvert enkelt sygdomstilfælde, i hvilket tilfælde det ikke er obligatorisk at yde den i de første 3 dage efter arbejdsfortjenestens ophør.

Afsnit IV.

Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Artikel 19.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer arbejdsløshedsunderstøttelse i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 20.

Understøttelsen skal ydes en arbejdsdygtig person, der er tilmeldt som ledig, og hvis arbejdsfortjeneste, som nærmere bestemt ved nationale love eller administrative forskrifter, er bortfaldet som følge af, at den pågældende er ude af stand til at opnå beskæftigelse.

Artikel 21.

Retten skal tilkomme:

a) nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere; eller

b) samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger de i henhold til bestemmelserne i artikel 67 foreskrevne grænser; eller,

c) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover.

Artikel 22.

1. Hvor retten tilkommer bestemte grupper af arbejdstagere, skal hjælpen udgøre en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 65 eller artikel 66.

2. Hvor retten tilkommer samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger nærmere bestemte grænser, skal hjælpen udgøre en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 67.

Artikel 23.

Den i artikel 22 omhandlede hjælp skal i et af nærværende afsnit omfattet trangstilfælde som minimum sikres en berettiget person, som har tilbagelagt den ventetid, som måtte anses for nødvendig for at undgå misbrug.

Artikel 24.

1. Den i artikel 22 omhandlede hjælp skal ydes, så længe trangstilfældet vedvarer, dog således at dens varighed kan begrænses

a) til 13 uger inden for 1 år, hvor retten tilkommer grupper af arbejdstagere, eller

b) til 26 uger inden for 1 år, hvor retten tilkommer alle indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger nærmere bestemte grænser.

2. Hvor det er bestemt ved nationale love eller administrative bestemmelser, at hjælpens varighed skal stå i forhold til bidragsperiodens længde og/eller den tidligere modtagne hjælp inden for et nærmere bestemt tidsrum, anses bestemmelserne i stk. 1, a), som opfyldt, såfremt hjælpens gennemsnitlige varighed er mindst 13 uger inden for et tidsrum af 12 måneder.

3. Det er ikke obligatorisk at yde hjælpen de første 7 dage efter arbejdsfortjenestens ophør, heri medregnet arbejdsledsløshedsdage før og efter en midlertidig beskæftigelse, der højst har haft en nærmere bestemt varighed, og som er omfattet af det samme trangstilfælde.

4. For så vidt angår sæsonarbejdere, kan hjælpens og ventetidens varighed tilpasses efter deres beskæftigelsesvilkår.

Afsnit V.

Aldersrente.

Artikel 25.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer aldersrente i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 26.

1. Betingelsen for ydelsen er opnåelse af en nærmere bestemt alder.

2. Den nærmere bestemte alder skal højst være 65 år eller en sådan højere alder, som måtte være fastsat af den kompetente myndighed under behørig hensyntagen til ældre personers arbejdsevne i det pågældende land.

3. Det kan bestemmes ved nationale love eller administrative forskrifter, at renten til en person, der i øvrigt er berettiget til den, kan inddrages, såfremt pågældende har en nærmere bestemt lønnet beskæftigelse, eller at renten, såfremt den er en forsikringsmæssig ydelse, kan nedsættes, når modtagerens arbejdsfortjeneste overstiger et nærmere bestemt beløb, og at den, hvis den ikke er en forsikringsmæssig ydelse, kan nedsættes, når modtagerens arbejdsfortjeneste eller hans øvrige midler eller begge dele tilsammen overstiger et nærmere bestemt beløb.

Artikel 27.

Retten skal tilkomme:

a) nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere; eller

b) nærmere bestemte grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 20 pct. af samtlige indbyggere; eller

c) samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger de i henhold til bestemmelserne i artikel 67 foreskrevne grænser; eller,

d) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover.

Artikel 28.

Renten skal ydes periodisk og skal beregnes på følgende måde:

a) efter bestemmelserne i artikel 65 eller artikel 66, såfremt retten tilkommer grupper af arbejdstagere eller grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen;

b) efter bestemmelserne i artikel 67, såfremt retten tilkommer samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstilfældet ikke overstiger nærmere foreskrevne grænser.

Artikel 29.

1. Den i artikel 28 omhandlede rente skal i et af konventionen omfattet trangstilfælde som minimum sikres:

a) en berettiget person, som forud for opnåelsen af den fastsatte alder i medfør af nærmere bestemte regler har tilbagelagt en periode, der kan bestå i 30 års bidragsydelse eller beskæftigelse eller i 20 års ophold; eller,

b) såfremt retten principielt tilkommer samtlige erhvervsmæssigt beskæftigede personer, en berettiget person, der har tilbagelagt en nærmere foreskreven bidragsperiode, og for hvem det foreskrevne årlige gennemsnitlige antal bidrag i løbet af hans arbejdsdygtige alder er blevet betalt.

2. I tilfælde, hvor den i stk. 1 omhandlede rente er betinget af en minimumsbidrags- eller -beskæftigelsesperiode, skal en lavere rente som minimum tilsikres:

a) en berettiget person, der forud for opnåelsen af den fastsatte alder i medfør af nærmere bestemte regler har tilbagelagt en periode på 15 års bidragsydelse eller beskæftigelse; eller,

b) såfremt retten principielt tilkommer samtlige erhvervsmæssigt beskæftigede personer, en berettiget person, der har tilbagelagt en nærmere foreskreven bidragsperiode, og for hvem halvdelen af det årlige gennemsnitlige antal bidrag, der omhandles i nærværende artikels stk. 1 b), i løbet af hans arbejdsdygtige alder er blevet betalt.

3. Bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1 skal anses for opfyldt, såfremt en ydelse, der er beregnet efter bestemmelserne i afsnit XI, men efter en procentsats, der er 10 enheder lavere end angivet i den til det nævnte afsnit vedføjede tabel for normalmodtagere, som minimum ydes en berettiget person, som i overensstemmelse med nærmere bestemte regler har tilbagelagt enten en periode på 10 års bidragsydelse eller beskæftigelse eller på 5 års ophold.

4. Der kan ske en forholdsmæssig nedsættelse af den i tabellen til afsnit XI angivne procent, når den til den nedsatte procent svarende periode som betingelse for ret til renten er længere end en bidrags- eller beskæftigelsesperiode på 10 år, men kortere end 30 år; såfremt en sådan periode overstiger 15 år, skal der ydes en lavere rente i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.

5. Såfremt den i nærværende artikels stk. 1, 3 og 4 omhandlede rente er betinget af en minimumsbidrags- eller -beskæftigelsesperiode, skal der ydes en lavere rente på nærmere bestemte betingelser til personer, som alene på grund af deres fremrykkede alder ved ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der muliggør gennemførelsen af nærværende afsnit, ikke opfylder de i medfør af nærværende artikels stk. 2 foreskrevne betingelser, medmindre der sikres disse personer en rente i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1, 3 eller 4 ved en højere alder end den normale.

Artikel 30.

De i artiklerne 28 og 29 omhandlede former for rente skal ydes de pågældende, så længe de opfylder betingelserne herfor.

Afsnit VI.

Erstatning for tilskadekomst under arbejdet og erhvervssygdomme.

Artikel 31.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer erstatning for tilskadekomst under arbejdet i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 32.

Erstatningen skal ydes i anledning af ulykkestilfælde eller nærmere bestemte erhvervssygdomme og erlægges i følgende tilfælde ved:

a) sygdom;

b) arbejdsudygtighed, der er en følge af en sådan tilstand, og som medfører tab af arbejdsfortjeneste, som nærmere defineret ved nationale love eller administrative forskrifter;

c) fuldstændigt tab af erhvervsevnen eller delvis tab af erhvervsevnen ud over en nærmere bestemt grad, såfremt det må antages, at tabet vil blive af varig karakter, eller en tilsvarende invaliditetsgrad; samt

d) tab af underhold, for så vidt angår enken eller børnene, som følge af forsørgerens død; for så vidt angår enken, kan retten til erstatning gøres betinget af, at hun i overensstemmelse med nationale love eller administrative forskrifter antages at være ude af stand til at forsørge sig selv.

Artikel 33.

Retten skal tilkomme:

a) nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere, samt — for så vidt angår erstatning i tilfælde af forsørgerens død — også hustruen og børnene; eller,

b) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover, samt — for så vidt angår erstatning i tilfælde af forsørgerens død — også hustruen og børnene.

Artikel 34.

1. Hvor det drejer sig om sygdom, skal hjælpen ydes i form af læge- eller hospitalsbehandling som nærmere omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og 3.

2. Behandlingen skal omfatte:

a) almindelig lægebehandling og specialbehandling i og uden for hospital, herunder besøg i hjemmet;

b) tandbehandling;

c) sygepleje hjemme eller på hospital eller andre lignende institutioner;

d) ophold på hospitaler, rekreativshjem, sanatorier eller lignende institutioner;

e) kunstige tænder, medicin, bandager og kunstige lemmer, herunder deres vedligeholdelse, briller; samt

f) den behandling, der gives af udøvere af sådanne andre erhverv, som til enhver tid ved lov måtte være anerkendt som knyttet til lægegerningen, under tilsyn af en praktiserende læge eller tandlæge.

3. Såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, skal ydelsen som minimum omfatte:

a) behandling af praktiserende læge, herunder besøg i hjemmet;

b) specialistbehandling på hospital, såvel for indlagte patienter som for patienter, der behandles ambulantly, samt den specialistbehandling, der står til rådighed uden for hospitalerne;

c) den nødvendige medicin, der ordineres af en læge eller anden autoriseret person; samt

d) hospitalsindlæggelse om nødvendigt.

4. Den i overensstemmelse med de foregående stykker ydede behandling m. v. skal ydes med henblik på at bevare, genoprette eller forbedre den pågældendes helbred og arbejdsevne samt evne til at imødekomme sine personlige behov.

Artikel 35.

1. De institutioner eller ministerier, der administrerer ydelserne, skal, hvor omstændighederne måtte tale derfor, samarbejde med de almindelige organer for erhvervsmæssig oplæring med henblik på genopklæring af erhvervshæmmede til egnede arbejder.

2. Der kan ved nationale love eller administrative forskrifter skabes hjemmel for, at sådanne institutioner eller ministerier drager omsorg for erhvervsmæssig genopklæring af erhvervshæmmede.

Artikel 36.

1. I tilfælde af arbejdsudygtighed, fuldstændigt tab af arbejdsevnen, såfremt dette må antages at være af varig karakter, eller en tilsvarende invaliditetsgrad eller i tilfælde af forsørgerens død skal erstatningen udgøre en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 65 eller 66.

2. I tilfælde af delvis tab af arbejdsevnen, såfremt dette må antages at være af varig karakter, eller en tilsvarende invaliditetsgrad skal erstatningen, dersom den tilstås, udgøre en periodisk ydelse, der står i passende forhold til den ydelse, der er fastsat for fuldstændigt tab af arbejdsevnen eller tilsvarende invaliditet.

3. Den periodiske ydelse kan omsættes til et kapitalbeløb,

a) såfremt invaliditetsgraden er ringe; eller

b) såfremt den kompetente myndighed skønner, at kapitalbeløbet vil blive anvendt på passende måde.

Artikel 37.

Den i artiklerne 34 og 36 omhandlede ydelse skal i de af bestemmelserne omfattede trangstilfælde som minimum sikres en berettiget person, som var beskæftiget inden for den pågældende medlemsstats territorium på det tidspunkt, da ulykkestilfældet indtraf, såfremt tilskadekomsten skyldes ulykkestilfælde, eller på det tidspunkt, da sygdommen blev pådraget, såfremt tilskadekomsten skyldes sygdom, samt, for så vidt angår periodiske ydelser i tilfælde af forsørgerens død, dennes enke og børn.

Artikel 38.

Den i artiklerne 34 og 36 omhandlede ydelse skal udbetales, så længe trangtilfældet vedvarer, dog således at det i tilfælde af arbejdsudygtighed ikke er obligatorisk at yde den omhandlede hjælp i de første 3 dage efter arbejdsfortjenestens ophør.

Afsnit VII.

Familieydelse.

Artikel 39.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer familieydelse i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 40.

Ydelsen skal dække forsørgerpligter over for børn som nærmere foreskrevet.

Artikel 41.

Retten skal tilkomme:

a) nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere; eller

b) nærmere bestemte grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 20 pct. af samtlige indbyggere; eller

c) samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstiftældet ikke overstiger nærmere foreskrevne grænser; eller,

d) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 2° personer eller derover.

Artikel 42.

Hjælpen skal udgøre:

a) en periodisk ydelse, der tilstås enhver berettiget person, der har tilbagelagt den foreskrevne ventetid; eller

b) ydelse til eller for børnene af levnedsmidler, beklædning, bolig, ferie eller huslig hjælp; eller

c) en kombination af a) og b).

Artikel 43.

Den i artikel 42 omhandlede hjælp skal som minimum sikres en berettiget person, som inden for et nærmere angivet tidsrum har tilbagelagt en periode, der kan bestå i 3 måneders bidragsydelse eller beskæftigelse eller i 1 års ophold, således som det måtte være foreskrevet.

Artikel 44.

Den samlede værdi af de ydelser, der i medfør af artikel 42 udbetales de berettigede personer, skal udgøre:

a) 3 pct. af den løn, der ydes til en voksen, ufaglært arbejder, som nærmere fastsat i overensstemmelse med de i artikel 66 fastsatte regler, multipliceret med det samlede antal af de berettigede personers børn; eller

b) 1,5 pct. af den fornævnte løn, multipliceret med det samlede antal børn af samtlige indbyggere.

Artikel 45.

Såfremt hjælpen udgør en periodisk ydelse, skal den ydes, så længe trangstiftældet vedvarer.

Afsnit VIII.

Moderskabsydelse.

Artikel 46.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer moderskabsydelse i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 47.

Ydelsen skal udredes i anledning af svangerskab, fødsel og de dermed forbundne følger samt tab af arbejdsfortjeneste i forbindelse hermed, som nærmere defineret ved nationale love eller administrative forskrifter.

Artikel 48.

Retten skal tilkomme:

a) samtlige kvinder inden for nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere, samt, for så vidt angår lægehjælp i forbindelse med svangerskabet, ligeledes hustruer til mænd i disse grupper; eller

b) samtlige kvinder inden for nærmere bestemte grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 20 pct. af samtlige indbyggere, samt, for så vidt angår lægehjælp i forbindelse med svangerskabet, ligeledes hustruer til mænd i disse grupper; eller

c) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, samtlige kvinder inden for nærmere bestemte grupper af arbejdstagere, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover, samt, for så vidt angår lægehjælp i forbindelse med svangerskabet, ligeledes hustruer til mænd i disse grupper.

Artikel 49.

1. For så vidt angår svangerskab og fødsel samt følgerne deraf, skal hjælpen bestå i den i nærværende artikels stk. 2 og 3 omhandlede behandling.

2. Ydelsen skal som minimum bestå i:
a) behandling før, under og efter fødslen, enten af praktiserende læger eller af autoriserede jordemødre; og

b) hospitalsindlæggelse om nødvendigt.

3. Den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede behandling skal ydes med henblik på at bevare, genoprette eller forbedre den pågældende kvindes helbred og arbejdsevne samt evne til at imødekomme sine personlige behov.

4. De institutioner eller ministerier, der administrerer ydelserne, skal ved dertil egnede midler tilskynde de pågældende kvinder til at gøre brug af de almindelige sundhedsmæssige foranstaltninger, der er stillet til deres rådighed af de offentlige myndigheder eller af andre af de offentlige myndigheder anerkendte organer.

Artikel 50.

For så vidt angår ophør af arbejdsfortjeneste som følge af svangerskab og fødsel samt følgerne deraf, skal hjælpen være en periodisk ydelse, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 65 eller artikel 66. Størrelsen af den periodiske ydelse kan variere under trangstifældet, dog således at den gennemsnitlige størrelse skal være i overensstemmelse med de omhandlede bestemmelser.

Artikel 51.

Den i artiklerne 49 og 50 omhandlede hjælp skal i de af bestemmelserne omfattede tilfælde sikres i hvert fald en kvinde, der hører under en af de berettigede grupper, og som har tilbagelagt den ventetid, som

måtte blive ansat for nødvendig for at undgå misbrug, og den i artikel 49 omhandlede hjælp skal ligeledes sikres en kvinde, som er gift med en mand, der hører under en af de berettigede grupper, og som har tilbagelagt en sådan ventetid.

Artikel 52.

Den i artiklerne 49 og 50 omhandlede hjælp skal ydes, så længe trangstifældet vedvarer, dog således at den periodiske ydelse kan begrænses til 12 uger, medmindre en længere tids fravær fra arbejdet er krævet eller hjemlet ved nationale love eller administrative forskrifter, i hvilket tilfælde den ikke kan begrænses til en kortere periode end den således fastsatte.

Afsnit IX.

Invaliderente.

Artikel 53.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer invaliderente i overensstemmelse med de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 54.

Betingelsen for ydelsen er, at en person er ude af stand til at påtage sig erhvervsmæssig beskæftigelse i et nærmere bestemt omfang, når det må antages, at denne tilstand er af varig karakter eller vil vedvare, efter at dagpengehjælpen under sygdom er ophørt.

Artikel 55.

Retten skal tilkomme:

a) nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere; eller

b) nærmere bestemte grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 20 pct. af samtlige indbyggere; eller

c) samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangstifældet ikke overstiger den i henhold til bestemmelserne i artikel 67 foreskrevne grænse; eller,

d) såfremt en i medfør af artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samt-

lige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover.

Artikel 56.

Renten skal ydes periodisk og skal beregnes på følgende måde:

a) efter bestemmelserne i artikel 65 eller artikel 66, såfremt retten tilkommer grupper af arbejdstagere eller grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen;

b) efter bestemmelserne i artikel 67, såfremt retten tilkommer samtlige indbyggere, hvis indtægt og formue under trangtilfældet ikke overstiger nærmere foreskrevne grænser.

Artikel 57.

1. Den i artikel 56 omhandlede rente skal som minimum sikres:

a) en berettiget person, som forud for trangtilfældet i medfør af nærmere bestemte regler har tilbagelagt en periode, der kan bestå enten i 15 års bidragsydelse eller beskæftigelse eller i 10 års ophold; eller,

b) såfremt retten principielt tilkommer samtlige erhvervsmæssigt beskæftigede personer, en berettiget person, der har tilbagelagt en bidragsperiode på 3 år, og for hvem det foreskrevne, årlige, gennemsnitlige antal bidrag i løbet af hans arbejdsdygtige alder er blevet betalt.

2. Såfremt den i stk. 1 omhandlede rente er betinget af en minimumsbidrags- eller -beskæftigelsesperiode, skal en lavere rente som minimum tilsikres:

a) en berettiget person, som forud for trangtilfældet i medfør af nærmere foreskrevne regler har tilbagelagt en periode på 5 års bidragsydelse eller beskæftigelse; eller,

b) såfremt retten principielt tilkommer samtlige erhvervsmæssigt beskæftigede personer, en berettiget person, som har tilbagelagt en periode på 3 års bidragsydelse, og for hvem halvdelen af det årlige, gennemsnitlige antal bidrag, der omhandles i nærværende artikels stk. 1 b), i løbet af hans arbejdsdygtige alder er blevet betalt.

3. Bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1 skal anses for opfyldt, såfremt en ydelse, der er beregnet efter bestemmelserne i afsnit XI, men efter en procentsats, der er 10 enheder lavere end angivet i den til

det nævnte afsnit vedføjede tabel for normalmodtagere, som minimum ydes en berettiget person, som i overensstemmelse med nærmere bestemte regler har tilbagelagt en periode på 5 års bidragsydelse, beskæftigelse eller ophold.

4. Der kan ske en forholdsmæssig nedsættelse af den i tabellen til afsnit XI angivne procent, såfremt den til den nedsatte procent svarende periode som betingelse for ret til den omhandlede rente er længere end en bidrags- eller beskæftigelsesperiode på 5 år, men kortere end 15 år; en lavere rente skal ydes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.

Artikel 58.

Den i artiklerne 56 og 57 omhandlede rente skal ydes, så længe trangtilfældet vedvarer, eller indtil den pågældende opfylder betingelserne for opnåelse af aldersrente.

Afsnit X.

Ydelse til efterladte.

Artikel 59.

Enhver medlemsstat, for hvilken nærværende afsnit af konventionen er i kraft, skal sikre de af bestemmelserne omfattede personer ydelser til efterladte i henhold til de efterfølgende artikler i nærværende afsnit.

Artikel 60.

1. Betingelsen for ydelsen er tab af underhold for en enke eller et barn som følge af forsørgerens død; for enkens vedkommende kan retten til ydelsen gøres betinget af, at hun i overensstemmelse med nationale love eller administrative forskrifter antages at være ude af stand til at forsørge sig selv.

2. Det kan ved nationale love eller administrative forskrifter bestemmes, at renten til en person, som i øvrigt er berettiget til den, kan inddrages, såfremt pågældende har en nærmere bestemt lønnet beskæftigelse, eller at renten, såfremt den er en forsikringsmæssig ydelse, kan nedsættes, når rentemodtagerens arbejdsfortjeneste overstiger et nærmere bestemt beløb, og at den, hvis den ikke er en forsikringsmæssig ydelse, kan nedsættes, når rentemodtagerens ar-

bejdsfortjeneste eller øvrige midler eller begge dele tilsammen overstiger et nærmere bestemt beløb.

Artikel 61.

Retten skal tilkomme:

a) hustruer og børn, hvis forsørgere tilhører nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere; eller

b) hustruer og børn, hvis forsørgere tilhører nærmere bestemte grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 20 pct. af samtlige indbyggere; eller

c) alle i landet bosatte enker og børn, som har mistet deres forsørger, og hvis indtægt og formue under trangstiltældet ikke overstiger de i henhold til bestemmelserne i artikel 67 nærmere foreskrevne grænser; eller,

d) såfremt en i henhold til artikel 3 afgivet erklæring er i kraft, hustruer og børn, hvis forsørgere tilhører nærmere bestemte grupper, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrielle virksomheder, der beskæftiger 20 personer eller derover.

Artikel 62.

Ydelsen skal udredes periodisk og skal beregnes på følgende måde:

a) efter bestemmelserne i artikel 65 eller 66, såfremt retten tilkommer grupper af arbejdstagere eller grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen;

b) efter bestemmelserne i artikel 67, såfremt retten tilkommer samtlige personer, hvis indtægt og formue under trangstiltældet ikke overstiger nærmere foreskrevne grænser.

Artikel 63.

1. Den i artikel 62 omhandlede ydelse skal i et af konventionen omfattet trangstiltælde som minimum sikres:

a) en berettiget person, hvis forsørger i henhold til nærmere foreskrevne regler har tilbagelagt en periode, der kan bestå i 15 års bidragsydelse eller beskæftigelse eller i 10 års ophold; eller,

b) såfremt retten principielt tilkommer hustruer og børn, hvis forsørger er erhvervsmæssigt beskæftiget, en berettiget person,

hvis forsørger har tilbagelagt en periode på 3 års bidragsydelse, og for hvis forsørger det foreskrevne, gennemsnitlige, årlige antal bidrag i løbet af hans arbejdsdygtige alder er blevet betalt.

2. Såfremt den i stk. 1 omhandlede ydelse er betinget af en minimumsbidrags- eller -beskæftigelsesperiode, skal en lavere ydelse som minimum tilsikres:

a) en berettiget person, hvis forsørger i henhold til nærmere foreskrevne regler har tilbagelagt en periode på 5 års bidragsydelse eller beskæftigelse; eller,

b) såfremt retten principielt tilkommer hustruer og børn, hvis forsørgere er erhvervsmæssigt beskæftiget, en berettiget person, hvis forsørger har tilbagelagt en periode på 3 års bidragsydelse, og for hvis forsørger halvdelen af det årlige, gennemsnitlige antal bidrag, der omhandles i nærværende artikels stk. 1 b), i løbet af hans arbejdsdygtige alder er blevet betalt.

3. Bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1 skal anses for opfyldt, såfremt en ydelse, der er beregnet efter bestemmelserne i afsnit XI, men efter en procentsats, der er 10 enheder lavere end angivet i den til det nævnte afsnit vedføjede tabel for normalmodtagere, som minimum ydes en berettiget person, hvis forsørger i overensstemmelse med nærmere bestemte regler har tilbagelagt en periode på 5 års bidragsydelse, beskæftigelse eller ophold.

4. Der kan ske en forholdsmæssig nedsættelse af den procent, der er angivet i den til afsnit XI vedføjede tabel, såfremt den til den nedsatte procent svarende periode som betingelse for ydelsen overstiger en bidrags- eller beskæftigelsesperiode på 5 år, men er under 15 år; en nedsat ydelse skal udredes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.

5. Som betingelse for at anse en barnløs enke, der antages at være ude af stand til at forsørge sig selv, som berettiget til ydelser til efterladte, kan der stilles krav om en minimumsperiode for ægteskabets varighed.

Artikel 64.

De i artiklerne 62 og 63 omhandlede ydelser skal udredes, så længe trangstiltældet vedvarer.

Afsnit XI.

Normalbestemmelser vedrørende periodiske ydelser.

Artikel 65.

1. En af nærværende artikel omfattet periodisk ydelse med tillæg af de eventuelle familieydelser, der udbetales under det pågældende trangstiftelse, skal være af en sådan størrelse, at den for den i tabellen til nærværende afsnit angivne normalmodtager, for så vidt angår det pågældende trangstiftelse, mindst andrager den deri angivne procentdel af modtagerens eller dennes forsørgeres samlede tidligere arbejdsfortjeneste med tillæg af de familieydelser, der ydes til en berettiget person med samme forsørgerpligter som normalmodtageren.

2. Modtagerens eller dennes forsørgeres tidligere arbejdsfortjeneste skal beregnes efter nærmere foreskrevne regler, og hvor de berettigede personer eller deres forsørgere er inddelt i kategorier efter den løn, de oppebærer, kan deres tidligere arbejdsfortjeneste beregnes på grundlag af den inden for de pågældende kategorier gældende grundløn.

3. Der kan fastsættes en maksimumsgrænse for ydelsens størrelse eller for den arbejdsfortjeneste, der lægges til grund ved ydelsens beregning, forudsat at denne maksimumsgrænse er fastsat således, at bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1 er opfyldt, såfremt modtagerens eller dennes forsørgeres tidligere arbejdsfortjeneste svarer til eller ligger under en faglært, mandlig arbejders løn.

4. Modtagerens eller dennes forsørgeres tidligere arbejdsfortjeneste, den faglærte, mandlige arbejders løn, den pågældende ydelse samt eventuelle familieydelser skal beregnes på samme tidsgrundlag.

5. For så vidt angår de øvrige modtagere, skal hjælpen stå i rimeligt forhold til den hjælp, der ydes normalmodtageren.

6. I nærværende artikels forstand er en faglært, mandlig arbejder:

a) en montør eller drejer ved fabrikation af andre maskiner end elektriske maskiner; eller

b) en typisk faglært arbejder, udvalgt i henhold til bestemmelserne i det efterfølgende stykke; eller

c) en person, hvis arbejdsfortjeneste svarer til — eller ligger over — 75 pct. af samtlige berettigede personers, hvilken arbejdsfortjeneste skal fastsættes på grundlag af årlige — eller kortere — perioder, således som det måtte være foreskrevet; eller

d) en person, hvis arbejdsfortjeneste svarer til 125 pct. af samtlige berettigede personers gennemsnitlige arbejdsfortjeneste.

7. Den i stk. 6, b), omhandlede typisk faglært arbejder skal udvælges inden for den kategori, der beskæftiger det største antal erhvervsmæssigt beskæftigede mandlige personer, der er berettiget til hjælp i det pågældende trangstiftelse, eller eventuelt de berettigede personers forsørgere i den branche, der omfatter det største antal af sådanne personer eller deres forsørgere; den internationale standardklassifikation af al erhvervsmæssig virksomhed, der er vedtaget af De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd på dets 7. møde den 27. august 1948, og som er optrykt i tillægget til nærværende konvention, skal med de til enhver tid gældende ændringer benyttes ved denne udvælgelse.

8. Såfremt ydelsens størrelse varierer fra egn til egn, kan der udvælges en faglært, mandlig arbejder for hver enkelt egn i henhold til nærværende artikels stk. 6 og 7.

9. Den faglærte, mandlige arbejders løn skal fastsættes på grundlag af de lønsatser for normalarbejdstiden, der er fastsat ved kollektive overenskomster, ved eller i medfør af nationale love eller administrative forskrifter, hvor disse måtte finde anvendelse, eller ved sædvane, med tillæg af eventuelle dyrtidstillæg; såfremt disse satser varierer fra egn til egn og nærværende artikels stk. 8 ikke bringes til anvendelse, skal den gennemsnitlige sats lægges til grund.

10. Satserne for løbende periodiske ydelser, for så vidt angår alderdom, tilskadekomst under arbejdet (med undtagelse af arbejdsudygtighed), invaliditet og forsørgerens død, skal reguleres, når det almindelige lønniveau undergår væsentlige forandringer, der skyldes væsentlige forandringer i leveomkostningerne.

Artikel 66.

1. En af nærværende artikel omfattet periodisk ydelse med tillæg af de eventuelle

familieydelse, der udbetales under det pågældende trangstilfælde, skal være af en sådan størrelse, at den for den i tabellen til nærværende afsnit angivne normalmodtager, for så vidt angår det pågældende trangstilfælde, mindst andrager den deri angivne procentdel af en ufaglært, voksen arbejders samlede løn og af størrelsen af de eventuelle familieydelse, der ydes til en berettiget person med samme forsørgerpligter som normalmodtageren.

2. Den ufaglærte, voksne arbejders løn, den pågældendes ydelse samt eventuelle familieydelse skal beregnes på samme tidsgrundlag.

3. For så vidt angår de øvrige modtagere, skal ydelsen stå i rimeligt forhold til den ydelse, der tilstås normalmodtageren.

4. I nærværende artikels forstand er en ufaglært, mandlig arbejder

a) en typisk ufaglært arbejder ved fabrikation af andre maskiner end elektriske maskiner; eller

b) en typisk ufaglært arbejder, der udvælges efter bestemmelserne i stk. 5.

5. Den i stk. 4, b), omhandlede typisk ufaglærte arbejder skal udvælges inden for den kategori, der beskæftiger det største antal mandlige personer, der er berettiget til hjælp i det pågældende trangstilfælde, eller eventuelt de berettigede personers forsørgere inden for den branche, der omfatter det største antal af sådanne personer eller deres forsørgere; den internationale standardklassifikation af al erhvervsmaessig virksomhed, der blev vedtaget af De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd på dets 7. møde den 27. august 1948, og som er optrykt i tillægget til nærværende konvention, skal med de til enhver tid gældende ændringer bringes i anvendelse ved denne udvælgelse.

6. Såfremt ydelsens størrelse varierer fra egn til egn, kan den ufaglærte, voksne, mandlige arbejder udvælges for hver enkelt egn i henhold til nærværende artikels stk. 4 og 5.

7. Den ufaglærte, voksne, mandlige arbejders løn skal fastsættes på grundlag af de lønsatser for normalarbejdstiden, der er fastsat ved kollektive overenskomster, ved

eller i medfør af nationale love eller administrative forskrifter, hvor disse måtte finde anvendelse, eller ved sædvane, med tillæg af eventuelle dyrtidstillæg; såfremt disse satser varierer fra egn til egn og nærværende artikels stk. 6 ikke bringes til anvendelse, skal den gennemsnitlige sats lægges til grund.

8. Satserne for løbende, periodiske ydelser, for så vidt angår alderdom, tilskadekomst under arbejdet (med undtagelse af arbejdsudygtighed), invaliditet og forsørgerens død, skal reguleres, når det almindelige lønniveau undergår væsentlige forandringer, der er en følge af væsentlige forandringer i leveomkostningerne.

Artikel 67.

Hvor det drejer sig om en af nærværende artikel omfattet periodisk ydelse,

a) skal ydelsens størrelse fastsættes efter en nærmere foreskrevet skala eller en af den kompetente offentlige myndighed i overensstemmelse med nærmere foreskrevne regler fastsat skala;

b) kan beløbet kun nedsættes i det omfang, hvori modtagerens families øvrige midler overstiger nærmere foreskrevne betydelige beløb eller de af den kompetente offentlige myndighed i overensstemmelse med nærmere foreskrevne regler fastsatte betydelige beløb;

c) skal ydelsen med tillæg af eventuelle andre midler, efter fradrag af de ovenfor under b) omhandlede betydelige beløb, være tilstrækkelig til modtagerens families rimelige underhold og må ikke være lavere end den tilsvarende i henhold til bestemmelserne i artikel 66 beregnede ydelse;

d) skal bestemmelserne ovenfor under c) anses for opfyldt, såfremt de samlede ydelser, der er udbetalt i henhold til det pågældende afsnit, overstiger — med mindst 30 pct. — de samlede ydelser, der ville opnås ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 66 og bestemmelserne i:

- i) artikel 15, b), for afsnit III;
- ii) artikel 27, b), for afsnit V;
- iii) artikel 55, b), for afsnit IX;
- iv) artikel 61, b), for afsnit X.

Tabel til afsnit XI. Periodiske ydelser til normalmodtagere.

Afsnit	Trangstilfælde	Normalmodtager	Procent
III	Sydom	Mand med hustru og 2 børn	45
IV	Arbejdsløshed	Mand med hustru og 2 børn	45
V	Alderdømt	Mand med hustru, der er berettiget til aldersrente	40
VI	Tilskadekomst under arbejdet:		
	Arbejdsudygtighed	Mand med hustru og 2 børn	50
	Invaliditet	Mand med hustru og 2 børn	50
	Efterladte	Enke med 2 børn	40
VIII	Moderskab	Kvinde	45
IX	Invaliditet	Mand med hustru og 2 børn	40
X	Efterladte	Enke med 2 børn	40

Afsnit XII.

Ligebehandling af fast bosiddende udlændinge.

Artikel 68.

1. Personer, der ikke har statsborgerret i det land, hvori de er bosat, skal have samme rettigheder som landets egne statsborgere, dog således at der kan fastsættes særlige regler vedrørende ikke-statsborgere og statsborgere, der er født uden for den pågældende medlemsstats territorium, for så vidt angår ydelser eller dele af ydelser, som fuldt ud eller hovedsagelig udredes af offentlige midler, og for så vidt angår overgangsordninger.

2. For så vidt angår en på bidragsbetaling hvilende socialforsikringsordning, der omfatter arbejdstagere, skal de berettigede personer, der er statsborgere i en anden medlemsstat, som har accepteret de i det pågældende afsnit af konventionen indeholdte forpligtelser, have samme rettigheder som den pågældende medlemsstats egne statsborgere, for så vidt angår det fornævnte afsnit, dog således at anvendelsen af nærværende stykke kan gøres betinget af, at der består en tosidet eller flersidet overenskomst om gensidighed.

Afsnit XIII.

Fælles bestemmelser.

Artikel 69.

En ydelse, som en person i øvrigt ville være berettiget til i medfør af nærværende

konventions afsnit II-X, kan inddrages i det omfang, hvori det måtte være foreskrevet,

a) så længe den pågældende opholder sig uden for den pågældende medlemsstats territorium;

b) så længe den pågældende er under offentlig forsorg eller modtager forsikringsmæssig hjælp, dog således at den del af ydelsen, der overstiger den nævnte forsorgs- eller forsikringsmæssige hjælp, skal udbetales til de personer, for hvilke modtageren har forsørgerpligt;

c) så længe den pågældende modtager anden kontant socialforsikringsydelse end familiedydelser, og så længe trangstiltfældet eventuelt bliver afhjulpel fra anden side, under forudsætning af at den del af ydelsen, som er inddraget, ikke overstiger den anden hjælp;

d) såfremt den pågældende har søgt at opnå ydelsen ved svig;

e) såfremt trangstiltfældet skyldes en af den pågældende begået lovovertrædelse;

f) såfremt trangstiltfældet skyldes en af den pågældende med overlæg begået forseelse;

g) eventuelt såfremt den pågældende undlader at gøre brug af de lægelige og helbredende foranstaltninger, der er stillet til hans rådighed, eller undlader at efterkomme nærmere foreskrevne regler vedrørende godtgørelse af trangstiltfældets opståen eller vedvaren eller vedrørende modtagernes forhold;

h) såfremt den pågældende, hvor det drejer sig om arbejdsløshedsunderstøttelse, har undladt at gøre brug af den til hans rådighed stående arbejdsanvisning;

i) såfremt den pågældende, hvor det drejer sig om arbejdsløshedsunderstøttelse, har mistet sit arbejde som en direkte følge af en arbejdsstandsning, der skyldes en faglig strid, eller har forladt det frivilligt uden rimelig grund; og,

j) hvor det drejer sig om ydelser til efterladte, såfremt enken samlever med en mand.

Artikel 70.

1. Enhver ansøger skal have ret til at appellere i tilfælde af afslag på andragender om hjælp eller klage over hjælpens art eller størrelse.

2. Såfremt administrationen af lægebehandling ved gennemførelsen af nærværende konvention er overdraget til et ministerium, der er ansvarligt over for lovgivningsmagten, kan den i nærværende artikels stk. 1 hjemlede appeladgang ændres til en ret til at få en klage over afslag på ansøgning om lægebehandling eller over behandlingens art undersøgt af den kompetente myndighed.

3. Såfremt en klage afgøres af en særlig domstol, der er oprettet til behandling af spørgsmål om social tryghed, og hvori de berettigede personer er repræsenteret, er appeladgang ikke påkrævet.

Artikel 71.

1. Udgifterne til de i nærværende konvention omhandlede ydelser samt de med administrationen af disse ydelser forbundne udgifter skal afholdes kollektivt gennem forsikringsbidrag eller skatter eller ad begge veje på en sådan måde, at der ikke pålægges den mindrebemidlede del af befolkningen for tunge byrder og under hensyntagen til den pågældende medlemsstats og de sikrede persongrupperes økonomiske forhold.

2. De samlede forsikringsbidrag, der skal udredes af de sikrede arbejdstagere, må ikke overstige 50 pct. af de samlede økonomiske midler, der anvendes til ydelse af hjælp til arbejdstagere og deres hustruer og børn. Ved bedømmelsen af, om denne betingelse er opfyldt, kan samtlige de af den pågældende medlemsstat i henhold til nærværende konvention hjemlede ydelser med undtagelse af familieydelse og erstat-

ning for tilskadekomst under arbejdet, såfremt den sidstnævnte ydelse er en særskilt gren inden for socialforsikringen, behandles under ét.

3. Medlemsstaten skal påtage sig et almindeligt ansvar med hensyn til ydelsen af den i nærværende konvention omhandlede hjælp og skal træffe de dertil fornødne foranstaltninger; de skal, hvor der måtte være anledning hertil, sikre, at der periodisk foretages de nødvendige aktuariske undersøgelser og beregninger vedrørende forholdet mellem indtægter og udgifter og under alle omstændigheder, før der foretages ændringer i ydelserne, størrelsen af forsikringsbidragene eller de skatter, der er afsat til dækning af de pågældende trangstilfælde.

Artikel 72.

1. Såfremt administrationen ikke er overdraget en under de offentlige myndigheders tilsyn stående institution eller til et ministerium, der er ansvarligt over for lovgivningsmagten, skal repræsentanter for de berettigede personer deltage i administrationen eller være knyttet til den i rådgivende egenskab i henhold til nærmere foreskrevne betingelser; der kan ligeledes ved nationale love eller administrative forskrifter træffes bestemmelse om deltagelse af repræsentanter for arbejdsgiverne og de offentlige myndigheder.

2. Medlemsstaten skal påtage sig et almindeligt ansvar for de pågældende institutioners og organers administration med hensyn til konventionens gennemførelse.

Afsnit XIV.

Forskellige bestemmelser.

Artikel 73.

Nærværende konvention finder ikke anvendelse på:

a) trangstilfælde, der er opstået forud for ikrafttrædelsen af de pågældende afsnit af konventionen for den pågældende medlemsstat;

b) hjælp i trangstilfælde, der opstår efter ikrafttrædelsen af det pågældende afsnit af konventionen for den pågældende medlemsstat, for så vidt retten til denne hjælp stammer fra et tidspunkt, der ligger forud for ikrafttrædelsens dato.

Artikel 74.

Ved nærværende konvention tilsigtes ikke en revision af nogen bestående konvention.

Artikel 75.

Såfremt det måtte blive således fastsat i en konvention, der senere vedtages af konferencen, vedrørende et eller flere af de i nærværende konvention omhandlede spørgsmål, skal de bestemmelser i nærværende konvention, som måtte være anført i den nævnte konvention, ikke længere gælde for en medlemsstat, som har ratificeret nævnte konvention, fra den dato at regne, da den nævnte konvention træder i kraft for den pågældende medlemsstat.

Artikel 76.

1. Enhver medlemsstat, som ratificerer nærværende konvention, skal i sin årlige rapport vedrørende gennemførelsen af konventionen, der skal afgives i henhold til artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, medtage:

a) udtømmende oplysninger om de love og administrative forskrifter, hvorved konventionens bestemmelser sættes i kraft; og
b) dokumentation, der så vidt muligt imødekommer eventuelle forslag fra Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd om større ensartethed i fremstillingen, vedrørende opfyldelse af de statistiske betingelser, der angivet i

- i) artiklerne 9, a), b), c) eller d), 15, a), b) eller d), 21, a) eller c), 27, a), b) eller d), 33, a) eller b), 41, a), b) eller d), 48, a), b) eller c), 55, a), b) eller d), 61, a), b) eller d), for så vidt angår antallet af sikrede personer;
- ii) artiklerne 44, 65, 66 eller 67, for så vidt angår hjælpens størrelse;
- iii) artikel 18, stk. 2, a), for så vidt angår dagpengeydelsens varighed;
- iv) artikel 24, stk. 2, for så vidt angår arbejdsløshedsunderstøttelsens varighed; samt
- v) artikel 71, stk. 2, for så vidt angår den del af midlerne, der udgøres af de pågældende arbejdstageres forsikringsbidrag.

2. Enhver medlemsstat, som ratificerer nærværende konvention, skal med passende mellemrum efter styrelsesrådets anmodning

afgive beretning til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør om stillingen med hensyn til lovgivning og praksis, for så vidt angår de af konventionens afsnit II-X, der ikke er omtalt i dens ratifikation eller en i henhold til artikel 4 senere fremsendt meddelelse.

Artikel 77.

1. Nærværende konvention gælder ikke for søfolk eller havfiskere; bestemmelser til beskyttelse af søfolk og havfiskere er indeholdt i konventionen om social tryghed for søfarende af 1946 og i konventionen om søfarendes pension af 1946.

2. Medlemsstaterne kan undlade at medregne søfolk og havfiskere i antallet af arbejdstagere, antallet af den erhvervsmaessigt beskæftigede befolkning eller i antallet af personer, der er bosat i landet, ved beregningen af den procentdel af de arbejdstagere eller i landet bosatte, der er beskyttet i medfør af de af afsnittene II-X, som er omfattet af ratifikationen.

Afsnit XV.

Slutningsbestemmelser.

Artikel 78.

De officielle ratifikationer af nærværende konvention skal fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering.

Artikel 79.

1. Nærværende konvention er kun bindende for de medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation, hvis ratifikationer er blevet indregistreret hos generaldirektøren.

2. Den træder i kraft 1 år efter det tidspunkt, da 2 medlemsstaters ratifikation er blevet indregistreret hos generaldirektøren.

3. Derefter træder nærværende konvention i kraft for enhver medlemsstat 1 år efter, at dens ratifikation er blevet indregistreret.

Artikel 80.

1. De erklæringer, der fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør i henhold til artikel 35, stk. 2, i Den internationale Arbejdsorganisations statut, skal angive:

a) de territorier, med hensyn til hvilke den pågældende medlemsstat forpligter sig til at gennemføre alle eller nogle af konventionens bestemmelser uden modifikationer;

b) de territorier, med hensyn til hvilke den forpligter sig til at gennemføre alle eller nogle af konventionens bestemmelser med modifikationer, tillige med nærmere angivelse af de nævnte modifikationer;

c) de territorier, for hvis vedkommende konventionen ikke kan gennemføres, og i så fald motiveringen for, at den ikke kan gennemføres;

d) de territorier, med hensyn til hvilke den forbeholder sig sin stilling, indtil spørgsmålet har været gjort til genstand for yderligere overvejelse.

2. De i nærværende artikels stk. 1, a) og b), omhandlede forpligtelser skal anses for at udgøre en fast bestanddel af ratifikationen og skal have virkning som ratifikation.

3. Enhver medlemsstat kan til enhver tid ved afgivelse af en senere erklæring helt eller delvis ophæve de forbehold, den har taget i sin oprindelige erklæring i medfør af nærværende artikels stk. 1, b), c) eller d).

4. Enhver medlemsstat kan på et tidspunkt, da konventionen kan opsiges i henhold til bestemmelserne i artikel 82, til generaldirektøren fremsende en erklæring, der i andre henseender modificerer indholdet af en tidligere afgivet erklæring og angiver den nuværende stilling med hensyn til de deri omhandlede territorier.

Artikel 81.

1. De erklæringer, der i henhold til artikel 35, stk. 4 og 5, i Den internationale Arbejdsorganisations statut fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør, skal indeholde oplysning om, hvorvidt konventionens bestemmelser eller de ved erklæringen accepterede afsnit af den vil blive gennemført i det pågældende territorium med eller uden modifikationer; såfremt det angives i erklæringen, at alle eller nogle af konventionens bestemmelser vil blive gennemført med modifikationer, skal der gøres nærmere rede for disse modifikationer.

2. Den eller de pågældende medlemsstater eller den internationale myndighed

kan til enhver tid ved afgivelse af en senere erklæring helt eller delvis give afkald på retten til at bringe de i en tidligere afgivet erklæring anførte modifikationer til anvendelse.

3. Den eller de pågældende medlemsstater eller den internationale myndighed kan på et tidspunkt, da nærværende konvention kan opsiges i medfør af bestemmelserne i artikel 82, til generaldirektøren fremsende en erklæring, der i andre henseender modificerer indholdet af en tidligere afgivet erklæring og anfører den nuværende stilling med hensyn til konventionens gennemførelse.

Artikel 82.

1. En medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, kan opsiges konventionen eller et eller flere af afsnittene II—X efter 10 års forløb regnet fra tidspunktet for konventionens første ikrafttræden ved afgivelse af en erklæring, der fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering. En sådan opsigelse træder først i kraft 1 år efter datoen for dens indregistrering.

2. Enhver medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, og som ikke inden for 1 år efter udløbet af den i foregående stykke omhandlede 10 års periode benytter sig af den i nærværende artikel hjemlede opsigelsesret, er forpligtet i yderligere 10 år og kan derefter opsiges konventionen eller et eller flere af afsnittene II—X ved udløbet af hver 10 års periode på de i nærværende artikel anførte betingelser.

Artikel 83.

1. Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal underrette alle Den internationale Arbejdsorganisations medlemmer om indregistreringen af alle de ratifikationer, erklæringer og opsigelser, som han modtager fra organisationens medlemmer.

2. Samtidig med, at generaldirektøren underretter organisationens medlemmer om indregistreringen af ratifikation nr. 2, skal han gøre dem opmærksom på konventionens ikrafttrædelsesdato.

Artikel 84.

Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal i henhold til artikel 102 i

De Forenede Nationers pagt fremsende udførlige oplysninger om de ratifikationer, erklæringer og opsigelser, som han har indregistreret i henhold til bestemmelserne i de foregående artikler, til De Forenede Nationers generalsekretær til indregistrering.

Artikel 85.

Når Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd måtte anse det for nødvendigt, skal det forelægge generalkonferencen en rapport om gennemførelsen af nærværende konvention og overveje ønskeligheden af at sætte spørgsmålet om en hel eller delvis revision af den på konferencens dagsorden.

Artikel 86.

1. I tilfælde af, at konferencen vedtager en ny konvention, der helt eller delvis ændrer nærværende konvention, skal, medmindre den nye konvention bestemmer andet,

a) en medlemsstats ratifikation af den nye, ændrede konvention *ipso jure* medføre øjeblikkelig opsigelse af nærværende konvention uanset bestemmelserne i artikel 82 ovenfor, såfremt og så snart den nye, ændrede konvention træder i kraft;

b) nærværende konvention ikke længere kunne ratificeres af medlemsstaterne fra den dato at regne, da den nye, ændrede konvention træder i kraft.

2. Nærværende konvention skal under alle omstændigheder forblive i kraft, som den foreligger med hensyn til form og indhold, for de medlemsstater, som har ratificeret den, men som ikke har ratificeret den ændrede konvention.

Artikel 87.

De engelske og franske gengivelser af nærværende konventions tekst er lige autentiske.

Tillæg.

International standardklassifikation af al erhvervsmæssig virksomhed.

Fortegnelse over faglige områder og større grupper.

Område 0. Landbrug, skovbrug, jagt og fiskeri:

01. Landbrug og kvægavl.
02. Skovbrug og tømmerhugst.
03. Jagt, fangst og vildtavl.
04. Fiskeri.

Område 1. Minedrift og stenbrydning:

11. Kulminedrift.
12. Metalminedrift.
13. Råpetroleum og naturgas.
14. Stenbrydning, ler- og sandgruber.
19. Anden minedrift end metalminedrift samt stenbrydning, der ikke henhører under andre områder.

Områder 2-3. Fabrikation:

20. Levnedsmiddelindustrien med undtagelse af drikkevarer.
21. Drikkevareindustrien.
22. Tobaksfabrikation.
23. Tekstilvarefabrikation.
24. Fabrikation af fodtøj, andre beklædningsartikler og færdige tekstilvarer.
25. Fabrikation i træ og kork med undtagelse af møbelfabrikation.
26. Fabrikation af møbler og inventar.
27. Fabrikation af papir og papirvarer.
28. Trykkeri, udgivelsesvirksomhed og dermed beslægtede industrier.
29. Fabrikation af læder og lædervarer med undtagelse af fodtøj.
30. Fabrikation af gummivarer.
31. Fabrikation af kemikalier og kemiske produkter.
32. Fabrikation af petroleums- og kulprodukter.
33. Fabrikation af ikke-metalliske mineraler med undtagelse af petroleums- og kulprodukter.

34. Grundmetalindustrier.
35. Fabrikation af metalvarer med undtagelse af maskiner og transportmateriel.
36. Fabrikation af maskiner med undtagelse af elektriske maskiner.
37. Fabrikation af elektriske maskiner, apparater og andre elektriske artikler.
38. Fabrikation af transportmateriel.
39. Forskellige industrielle virksomheder.

Område 4. Anlægsarbejder:

40. Anlæg.

Område 5. Elektricitet, gas, vand og sanitære installationer:

51. Elektricitet, gas og damp.
52. Vand- og sanitære installationer.

Område 6. Handel:

61. Engros- og detailhandel.
62. Banker og andre pengeinstitutter.
63. Forsikring.
64. Fast ejendom.

Område 7. Transport, oplagring og samfærdsel:

71. Transport.
72. Lager- og pakhussarbejde.
73. Samfærdselsmidler.

Område 8. Tjenesteydelser:

81. Statstjeneste.
82. Offentlige og forretningsmæssige tjenesteydelser.
83. Fritidsforanstaltninger.
84. Personlige tjenesteydelser.

Område 9. Ikke fyldestgørende karakteriseret virksomhed:

90. Ikke fyldestgørende karakteriseret virksomhed.

Ved ratifikationen har Danmark i henhold til konventionens artikel 2 b angivet at ville acceptere konventionens forpligtelser ifølge afsnit II, IV, V, IX og samtidig tilkendegivet, at ratifikationen ikke omfatter Grønland og Færøerne.

Danmarks ratifikationsinstrument deponeredes den 15. august 1955, hvorefter konventionen i medfør af art. 79, stk. 3, for Danmarks vedkommende er trådt i kraft den 15. august 1956.

Udenrigsministeriet, den 2. januar 1958.

H. C. Hansen.
